

[Kaj Andresen.]

i modsætning til andre lande har koncentreret virksomheden på ét sted, og at et instituts effektivitet netop er højest, når det hviler på et befolkningsudsnit på ca. 4 mill. mennesker. Af disse grunde vil det være urimeligt at slå noget i stykker ved at flytte virksomheden ud, selv om man af andre grunde kunne ønske det.

En udflytning til et andet sted i Storkøbenhavn eller nærmeste omegn har især haft fortalere hos de konservative. Det kan nok lyde ganske tiltrækkende, at man derved på en ny plads kunne opføre et nyt institut fra grunden med alle ønsker opfyldt. Heroverfor står dog, at det ville betyde en væsentlig fordyrelse af byggeriet. Alene nybygning af de faciliteter, som kan bevares på Amager Boulevard, vil forøge udgifterne med ca. 40 mill. kr. Når hertil kommer ny grund og andre udflytningsomkostninger, kan man sikkert godt regne med, at der i stedet for 118 mill. kr. skal anvendes nær ved 200 mill. kr. Det er ikke uvæsentlige beløb, det drejer sig om.

Men når forholdet er det, at der er tilstrækkeligt areal på den nuværende plads til hele den påtænkte udbygning, og når alle sagkyndige, herunder instituttets ledelse, finder udbygningen på Amager fuldt tilfredsstillende og i øvrigt mener, at et decentraliseret institut ikke bør være større end her planlagt, kan jeg ikke se det rimelige i, at anlægsarbejderne gøres så meget dyrere. Når hertil kommer, at en udflytning, hvis den ikke følges op af en betydelig modernisering på det nuværende institut, vil medføre ødelæggende indskrænkninger i virksomhedens drift år frem i tiden, er det naturligt, at udvalget er kommet til det resultat, at ministerens forslag om en udbygning på stedet er den bedste ordning. Udflytningsmulighederne har også været drøftet i de to udvalg, som i årevis har arbejdet med byggeplanerne, så det er ikke uden baggrund, når det nu anbefales, at man — og helst snarest muligt — går i gang med at gøre denne værdifulde institutions rammer tidsvarende.

Jeg skal derfor på mit partis vegne anbefale lovforslaget til videre behandling.

Damsgaard: Her ved anden behandling af forslag til lov om udbygning af statens

seruminstitut har jeg kun få bemærkninger at føje til dem, jeg gjorde ved lovforslagets første behandling. Udvalgsarbejdet har intet ændret i venstres syn på nødvendigheden af at skaffe seruminstitutet passende rammer omkring det anerkendte livsvigtige forsknings-, diagnostiske og produktive arbejde, der her foregår, og skal rammerne være forsvarlige, må der bygges; det er herom, lovforslaget handler.

Det påregnes i 5 byggeetaper at forøge seruminstitutets etageareal fra de ca. 26.000 m², det råder over nu, til omkring 76.000 m². Når denne udbygning har fundet sted, og det vil tage ikke så få år, er der fra sagkyndigt hold og af ministeren sagt til os i udvalget, at så ønsker man ikke, instituttet skal være større. Dets kapacitet vil da kunne dække alle fremtidige krav til en sådan institution. Til denne udbygning er der passende grundarealer til rådighed på Amager, hvor seruminstitutet er placeret. Udbygningen i alle 5 etaper er efter ministerens oplysninger til udvalget anslået til 118,4 mill. kr., men i første omgang drejer det sig om de 2 byggeetaper, som hver vil koste 13,2 mill. kr., og heri indgår både nybygninger og udvidelser og modernisering af bestående bygninger.

I udvalget har man drøftet udflytningsplaner for offentlige institutioner, og venstres medlemmer af udvalget anfører i betænkningen det ønskelige i, at der finder en spredning sted af statens institutioner og beklager, at regeringen ikke i tide har taget initiativet hertil. Denne beklagelse gælder nu ikke, hvad angår statens seruminstitut, som i hvert fald jeg finder er godt placeret på sin nuværende plads, der ligger nær ved mere end 40 pct. af landets sygehuse, og det er noget væsentligt. Nej, beklagelsen af manglende initiativ fra regeringens side tager sigte på, at en lang række statsinstitutioner, små og store af forskellig art, både bestående institutioner, men da navnlig nye tilkommende institutioner, lige så vel kunne placeres i provinsen, fordi der ikke er særlige forhold, som nødvendigvis knytter deres arbejde specielt til andre institutioner i hovedstadsområdet. Det er her, venstre mener, der er forsømt noget i undersøgelse og planlægning, men når det er sagt, vil jeg gerne anbefale det foreliggende lovforslag til vedtagelse.